

Sygn. akt: I C 1177/21 upr

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 marca 2022r.

Sąd Rejonowy w Kętrzynie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	Sędzia Beata Bihuń
Protokolant:	Starszy sekr. sądowy Mieczysław Budrewicz

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 14 marca 2022 r. w K.

sprawy z powództwa B. (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w G.

przeciwko D. W.

o zapłatę

I. powództwo oddala;

II. zasądza od powoda B. (...) Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą w G. na rzecz powoda D. W. kwotę 900,00 zł (dziewięćset złotych) wraz z odsetkami w wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie w spełnieniu świadczenia pieniężnego za okres od dnia uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty, tytułem zwrotu kosztów procesu;

III. nakazuje zwrócić powodowi kwotę 94,00 zł (dziewięćdziesiąt cztery złote) tytułem nadpłaconej opłaty od pozwu.

Sygn. akt I C 1177/21

UZASADNIENIE

Powód, B. (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w G. wniósł w elektronicznym postępowaniu upominawczym o zasądzenie od pozwanego D. W. kwoty 2500,86 zł wraz z odsetkami umownymi w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie za okres od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty. Ponadto wniósł o zasądzenie od pozwanego zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W uzasadnieniu żądania powód wskazał, iż wierzytelność wynika z umowy pożyczki zawartej przez pozwanego z (...) S.A. w dniu 15.03.2016 r. o numerze (...). Pozwany zaprzestał spłacania rat, do których zobowiązał się zgodnie z postanowieniami w/w umowy, wobec czego poprzedni wierzyciel wypowiedział pozwanemu umowę pożyczki ze skutkiem na dzień 16.08.2016 r. Przedmiotowa wierzytelność została zbyta na rzecz (...), a następnie w dniu 21.12.2016 r. na rzecz powoda w ramach transakcji sekurytyzacji. Na dochodzone pozwem roszczenie składają się: kwota 2087,38 zł tytułem kapitału i kwota 413,48 tytułem odsetek.

Nakazem zapłaty wydanym w postępowaniu upominawczym w dniu 09.01.2019 r. Sąd Rejonowy Lublin- Zachód w Lublinie uwzględnił powództwo w całości.

Pozwany złożył sprzeciw od nakazu zapłaty. W uzasadnieniu wskazał, że od 2017 r. przebywa w Niemczech, gdzie mieszka, pracuje i prowadzi centrum swoich spraw życiowych. Wobec czego, iż nakaz zapłaty nie mógł być skutecznie pozwanemu doręczony.

Wobec skutecznego wniesienia sprzeciwu przez pozwanego rozpoznanie sprawy zostało przekazane do tutejszego Sądu.

W odpowiedzi na pozew podniósł zarzut braku legitymacji materialnej czynnej po stronie powodowej wobec nie udowodnienia przez powoda skutecznego przejścia przedmiotowej wierzytelności na swoją rzecz. Podniósł, że powód nie przedłożył umowy cesji wierzytelności, na mocy której wierzyciel pierwotny (...) S.A. miał przenieść na rzecz (...) przedmiotową wierzytelność, a przedłożone Oświadczenie o dokonaniu przelewu praw z umowy pożyczki z dnia 21 grudnia 2016 r. oraz pozbawione załącznika i daty jego sporządzenia Potwierdzenie przeniesienia tytułu prawnego do wierzytelności oraz otrzymania płatności w żaden sposób nie dowodzą okoliczności przejścia wierzytelności, dochodzonej w niniejszym postępowaniu, pomiędzy wskazanymi powyżej podmiotami.

Dalej podniósł, że postanowienia umowy pożyczki nr (...) z dnia 15.03.2016 r. regulujące pozaodsetkowe wynagrodzenie pożyczkodawcy w postaci opłaty przygotowawczej, prowizji za udzielenie pożyczki oraz opłaty za Elastyczny Plan Spląt nie mogą wiązać pozwanego, gdyż są sprzeczne z dobrymi obyczajami (nieuzgodnione indywidualnie) oraz rażąco naruszają interesy ekonomiczne pozwanego jako konsumenta.

Następnie zarzucił, iż powód nie przedstawił szczegółowego wyliczenia roszczenia, ani zestawienia wpłat dokonanych przez pozwanego. Powód nie wskazał także w jaki sposób obliczył należność główną oraz tego jakie okresy, według jakich stóp procentowych oraz na jakiej podstawie naliczał odsetki od kwoty należności głównej.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 15.03.2016 r. D. W. zawarł z (...) S.A. umowę pożyczki o numerze (...), na mocy której otrzymał od pożyczkodawcy kwotę pożyczki 1 500 zł, zobowiązując się do jej zwrotu wraz z prowizją i innymi opłatami w łącznej kwocie 2350,36 zł w 45 tygodniowych ratach po 52,24 zł, przy czym ostatnia rata wynosiłaby 51,80 zł.

(dowód : umowa pożyczki k. 5456)

W dniu 21.12.2016 r. (...) zawarł umowę przelewu wierzytelności z B. (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w G..

(dowód: wyciąg z umowy przelewu wierzytelności– k. 59-62)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Powód nie udowodnił swojej legitymacji czynnej, nie tego że przysługuje mu jakiekolwiek roszczenie względem pozwanego, w szczególności nie wykazał nabycia przedmiotowej wierzytelności. Powód nie przedstawił bowiem dokumentów wykazujących swoje następstwo prawne. Przedłożona przez powoda umowa przelewu wierzytelności z 21.12.2016 r. może stanowić dowód wyłącznie tego, że do zawarcia takiej umowy doszło, nie wykazuje ona natomiast, iż obejmowała m. in. wierzytelność wskazaną w pozwie. Z przedłożonej przez powoda niekompletnej kopii umowy przelewu wierzytelności nie wynika jakie wierzytelności były tą umową objęte. Do pozwu dołączono jedynie obejmujący wierzytelność w kwocie 2162,10 zł wydruk określony jako „oświadczenie do umowy przelewu wierzytelności z dnia 21.12.2016 r. zawartej pomiędzy B. (...) a (...) z dnia 21.12.2016 – Lista” (k.70-71v). Wyciąg ten nie jest dokumentem, stanowi bowiem jedynie wygenerowany automatycznie wydruk, który nie wiadomo w jakim trybie został sporządzony. Należy podzielić w tym zakresie stanowisko Sądu Apelacyjnego w Białymstoku wyrażone w wyroku z dnia 15.10.2015 r. w sprawie I ACa 492/15, zgodnie z którym nabycia wierzytelności w drodze cesji nie można domniemywać i okoliczność ta powinna wynikać wprost z dokumentów. W żaden sposób nie da się wywieść faktu

nabycia przedmiotowej wierzytelności z wydruku zawierającego tabelkę, w której zamieszone są dane pozwanego i inne informacje. Wydruk ten, niepodpisany przez strony umowy cesji, z całą pewnością nie jest też załącznikiem do tej umowy i w żaden sposób nie potwierdza, że przedmiotem przelewu wierzytelności była także wierzytelność (...) przysługująca względem pozwanego z tytułu zaciągniętej przez niego pożyczki.

Wskazać przy tym należy, iż powód nie przedstawił dowodu nabycia wierzytelności wobec pozwanego przez (...) od wierzyciela pierwotnego.

Wprawdzie powód przedłożył na poparcie swego roszczenia również wyciąg z ksiąg rachunkowych (k. 68), jednak wyciąg ten jako dokument prywatny w rozumieniu art. 245 kpc stanowi dowód wyłącznie tego, iż osoba, która go podpisała złożyła zawarte w dokumencie oświadczenie. Zgodnie z treścią art. 194 ust. 2 ustawy z 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego pozbawiony jest mocy prawnej dokumentów urzędowych w postępowaniu cywilnym. Samo dokonanie zapisu w księgach funduszu o istnieniu wierzytelności nie wiąże się bowiem z domniemaniem prawnym, iż wierzytelność istnieje, brak bowiem jakiegokolwiek sposobu kontroli prawidłowości podstaw dokonywanych wpisów, poza ich prawidłowością formalną. O ile wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu potwierdza fakt dokonania cesji (nabycia wierzytelności), o tyle do wykazania skuteczności tego nabycia w świetle prawa cywilnego lub szerzej - do wykazania istnienia wierzytelności konieczne jest przedstawienie przez fundusz odpowiednich dowodów. Domniemanie zgodności z prawdą treści dokumentu w postaci wyciągu z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego nie obejmuje faktu istnienia wierzytelności nabytej przez fundusz sekurytyzacyjny w drodze przelewu. Jak wynika z powyższego, jest to dokument, który w postępowaniu cywilnym ma ograniczoną moc dowodową i w ocenie Sądu nie stanowi wystarczającego ani wiarygodnego dowodu na samodzielne potwierdzenie, że powodowi przysługuje określona wierzytelność, a tym bardziej na jej wysokość.

Wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego nie stanowi dowodu przejścia praw do wierzytelności wobec pozwanego z wierzyciela pierwotnego na powoda.

Ponadto trzeba zauważyć, iż we wspomnianym wyżej wydruku określonym jako „oświadczenie do umowy przelewu wierzytelności z dnia 21.12.2016 r. zawartej pomiędzy B. (...) a (...) z dnia 21.12.2016 – Lista” podana jest kwota 2162,10 zł, natomiast w wyciągu z ksiąg rachunkowych podana jest data operacji „21-12-2016 r.” i „wierzytelność w dacie operacji” 2087,38 zł, co może oznaczać, iż chodzi o dwie różne wierzytelności (k. 68, 71verte).

Skoro zatem nie wykazano tego, że doszło do nabycia przez powoda wierzytelności przeciwko pozwanemu, powództwo podlegało oddaleniu z uwagi na brak legitymacji czynnej po stronie powoda.

Obowiązek przedstawienia dowodów spoczywa na stronach (art. 3 kpc), a ciężar udowodnienia faktów mających dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie spoczywa na stronie, która z faktów tych wywodzi skutki prawne (art. 6 kc). W myśl wskazanych przepisów to strony obowiązane są przedstawiać dowody, a Sąd nie jest władny tego obowiązku nawet wymuszać, ani – poza zupełnie wyjątkowymi sytuacjami – zastępować stron w jego wypełnieniu. Ciężar udowodnienia spoczywa na stronie, a ów ciężar rozumieć należy z jednej strony jako obarczenie strony procesu obowiązkiem przekonania sądu dowodami o słuszności swoich twierdzeń, a z drugiej konsekwencjami zaniechania realizacji tego obowiązku, lub jego nieskuteczności. Tą konsekwencją jest zazwyczaj niekorzystny dla strony wynik procesu.

W niniejszej sprawie powód nie przedłożył dowodów dostatecznie uzasadniających, że doszło do nabycia przez powoda wierzytelności przeciwko pozwanemu. Mając na względzie powyższe okoliczności, powództwo należało oddalić.

O kosztach orzeczono na podstawie art. 98 kpc, zasądzając na rzecz pozwanego od powoda koszty zastępstwa procesowego.

W pkt III nakazano zwrócić powodowi nadpłaconą opłatę od pozwu w wysokości 94,00 zł.